

VISITA AL CENTRE PENITENCIARI “BRIANS 1”

SALUTACIÓ DEL SANT PARE

Centre Penitenciari “Brians 1” (Barcelona)

Dimecres, 10 de juny de 2026

Gràcies a tots pel vostre acolliment tan ple de simpatia i cordialitat!

Em sento edificat pel testimoni que ens han compartit la Montse i la Josefina. Moltes gràcies. Agraïxo també les paraules del pare Jesús, que fan palès el compromís dels capellans i els voluntaris de la pastoral penitenciària diocesana de Sant Feliu de Llobregat.

Tot ésser humà és “digne” pel simple fet «d’haver estat volgut, creat i estimat per Déu» (cf. *Magnifica humanitas*, 52). No hi ha, doncs, cap situació que faci que el Senyor s’aparti de nosaltres la seva mirada. És una veritat consoladora que ens acompanya en tot moment i que ens recorda com el seu amor misericordiós està sempre per damunt de tot el bé o el mal que hàgim fet.

Això és vàlid, de manera particular, per a vosaltres estimats germans i germanes, que porteu el pes d’estar lluny dels vostres éssers estimats i sofriu, a més, a causa de la vostra condició actual.

Quan us vingui la temptació de sentir-vos inferiors i penseu que no val la pena seguir endavant, “alceu la vostra mirada” cap a Aquell que, a través de la presència de tantes persones, mai no deixa de mostrar-vos el seu amor i proximitat.

Encara que l’aclapament i la tristesa marquin alguns moments del vostre camí, recordeu que els errors de la vida no determinen la identitat d’una persona. Sant Agustí, en les seves *Confessions*, ens comparteix el seu itinerari vital i ens en parla; si confiem en la gràcia divina i ens deixem guiar i transformar per ella, descobrim com en la nostra vida el passat no condemna el futur, sinó que ens ofereix la possibilitat de canviar les nostres decisions i eleccions.

Fem espai al Senyor en el nostre cor i busquem el seu rostre. Deixem-nos acompanyar pel seu amor. Aferrem-nos a Ell, que ens convida contínuament a l’esperança i ens mostra un horitzó meravellós que cap barrera física ens pot impedir assolir. Avui, Ell continua parlant-nos en allò profund de les nostres consciències per fer-nos descobrir que té el seu estatge enmig nostre. Només espera que li donem una oportunitat.

Benvolguts amics i amigues, us convido a seguir somiant el somni de Déu. A cadascú us dic: Déu t’estima com ets, però et somia millor! El Senyor ens permet a tots començar sempre de nou, ja que ser humà i ser cristià no consisteix en no equivocar-se sinó en créixer en la capacitat de convertir-se, penedir-se, esmenar-se i, sobretot, de reconciliar-se i de perdonar.

Us encomano de manera particular a la intercessió maternal de la Mare de Déu de la Mercè i amb tot afecte demano al Senyor que us beneeixi. Moltes gràcies.